

1. Sợ dĩ người ta đau khổ chính vì mãi đeo đuổi những thói sai lầm.
2. Nếu anh không muốn rắc rối phiền não vào mình, thì người khác cũng không cách nào gây phiền não cho anh. Vì chính tâm anh không buông xuống nổi.
3. Anh hãy luôn cảm ơn những ai đem đến những cơ hội cho mình.
4. Anh phải luôn mở lòng khoan dung lòng rộng rãi cho chúng sanh, cho dù họ xui bao nhiêu, thậm chí họ đã làm tổn thương anh, anh phải buông bỏ, mới có được niềm vui đích thực.

5. Khi anh vui, phải nghĩ rằng niềm vui này không phải là vĩnh hằng. Khi anh đau khổ, anh hãy nghĩ rằng nỗi đau này cũng không trường tồn.

6. Sự chấp nhận của ngày hôm nay sẽ là niềm hy vọng cho ngày mai.

7. Anh có thể có tình yêu nhưng đừng nên dính mắc, vì chia ly là lẽ tất nhiên.

8. Đừng lãng phí sinh mạng của mình trong những chuyện mà nhất định anh sẽ ân hận.

9. Khi nào anh thất bại buông xuôi thì lúc ấy anh sẽ hối hận.

10. Mọi mặt vật thể đều là một sự trở thành.

11. Người cư ngụ vĩnh viễn còn có được, người tị nạn thì vô phương, chỉ khi nhận thức được mình, hàng phúc chính mình, sẽ đến mình, mới có thể thay đổi người khác.

12. Anh đang có thái độ bất mãn người ta hoài, anh phải quay về kiểm điểm chính mình mới đúng. Bất mãn người khác là chuốc khổ cho chính anh.

13. Một người nọ uất đáy lòng không tha thứ cho kẻ khác, thì lòng họ sẽ không bao giờ được thanh thản.

14. Người mà trong tâm chưa dứt cách nghĩ và cách nhìn của mình thì sẽ không bao giờ nghe được tiếng lòng người khác.

15. Hãy dứt người chèn mọt câu, xây dựng người làm một ngàn lời, xin anh “đưa khu vực hiểu tình”.

16. Bạn đã không còn quay đầu lại xem ngườii nguyenn rấa anh là ai? Gìsố anh bở chó điên cầ n anh mắ t phát, chồ ng lầ anh cũng phầi chồ y đầ n cầ n lầ i mắ t phát?

17. Đầ ng bao giồ lắ ng phí mắ t giây phút nào đầ nghĩ nhồ đầ n ngườii anh không hầ yêu thích.

18. Mong anh đem lòng tồ bi và thái đầ ôn hòa đầ bày tồ nhồ ng nầ i oan ắ c và bắ t mắ n cầ a mình, có nhồ vồ y ngườii khác mầ i khồ dĩ tồ p nhồ n.

19. Cùng là mắ t chiắ c bình nhồ vồ y, tồ i sao anh lầ i chồ a đầ c đầ c? Cùng mắ t mầ nh tâm tồ i sao anh phầ i chồ a đầ y nhồ ng nầ o phiầ n nhồ vồ y?

20. Nhồ ng thồ không đầ t đầ c, chúng ta sồ luôn cho rồ ng nó đầ p đầ , chính vì anh hiồ u nó quá ít, anh không có thồ i gian ắ chung vồ i nó. Nhồ ng rồ i mắ t ngày nào đó khi anh hiồ u sầ u sầ c, anh sồ phát hiồ n nó vồ n không đầ p nhồ trong tồ ng tồ ng cầ a anh.

21. Sống một ngày là có diễm phúc của một ngày, nên phải trân quý. Khi tôi khóc, tôi không có dịp để mang thì tôi lại phát hiện có người không có chân.

22. Tôi thêm một chút tâm lực để chú ý người khác chỉ bằng một chút tâm lực phân tích chính mình, anh hiểu chưa?

23. Hòn thù người khác là một mất mát lớn nhất đối với mình.

24. Mọi người ai cũng có mong sống, nhưng không phải ai cũng hiểu được điều đó, thậm chí trân quý mong sống của mình hơn. Người không hiểu được mong sống thì mong sống đối với họ mà nói chính là một sự trống rỗng.

25. Tình chấp là nguyên nhân của khổ não, buông tình chấp anh mới

được thanh thản.

26. Đang khi đang đến với cách nghĩ của mình quá, như vậy sẽ dễ phải hối hận hơn.

27. Khi anh thành thật với chính mình, thì gì sẽ không ai lừa dối anh.

28. Người che giấu khuyết điểm của mình bằng thói đoan tề thì người khác là kẻ dễ tin.

29. Người âm thầm quan tâm chúc phúc người khác, đó là một sự bố thí vô hình.

30. Đang khi suy đoán cách nghĩ của người khác, nếu anh không phán đoán chính xác bằng trí huệ và kinh nghiệm thì mọi cách phân nhảm là những tình.

31. Muốn hiểu một người, chỉ cần xem mục đích đến và xuất phát điểm của họ có gì nhau không, thì có thể biết được họ có thật lòng không.

32. Chân lý của nhân sinh chính là gì u trong cái bình thường đến đi u.

33. Người không tìm ra thì càng xác nhận hoa càng thuy thuy. Danh tiếng và tôn quý đến thì sỡ chân tài thực học. Có đức thì nhiên thm.

34. Thời gian sẽ trôi qua, đến thời gian xóa sạch phiến não của anh đi.

35. Anh cứ xem những chuyện đến thu nhận thành nghiêm trọng, như thế anh sẽ rất đau khổ.

36. Người luôn e dè với thì nên ý của người khác thì hết thu c c u ch a.

66 câu phết h c.... r t hay.....

Viết bởi Administrator

37. Nói một lời dè dặt thì phải bỏ a thêm một câu không thót n a để đáp vào, cần gì khờ nhõ vớ y?

38. Sống một ngày vô ích, không làm được chuyện gì, thì chết khác gì kẻ phạm tội ăn trộm.

39. Quê hương kẻ chúng duyên, chính là không làm nên thẹn ng b t c ng i nào.

40. Im lặng là một câu trả lời hay nhất của sự phẫn báng.

41. Cung kính đối với người là sự trang nghiêm cho chính mình.

42. Có lòng thương yêu vô tư thì sẽ có tất cả.

66 câu phớt hơ c.... rớt hay.....

Viết bởi Administrator

43. Đón là ngẫu nhiên, đi là tất nhiên. Cho nên anh cần phải “tùy duyên mà hàng bặt bần, bặt bần mà hàng tùy duyên”.

44. Tội bi là vũ khí tốt nhất của chính anh.

45. Chạy cần đi đi nỡn với hiện thực, anh mới vượt qua hiện thực.

46. Lòng ng tâm là tòa án công bằng nhất của mọi người, anh đừng ng người khác để cớ ng không bao giờ để nỡ lòng tâm mình.

47. Người không biết yêu mình thì không thể yêu được người khác.

48. Có lúc chúng ta muốn thám hỏi mình, chúng ta đang đeo đuổi cái gì? Chúng ta sống vì cái gì?

49. Đừng vì một chút tranh chấp mà xa lìa tình bạn chí thân của anh, cũng đừng vì một chút oán giận mà quên đi thâm ân của người khác.

50. Cảm ơn những gì tôi đã có, cảm ơn những gì tôi không có.

51. Nếu có thể đừng nhìn góc độ của người khác để nghĩ cho họ thì đó mới là tự bi.

52. Nói năng đừng có tánh châm chọc, đừng gây thù oán, đừng khoe tài cáng của mình, đừng phô diễn xấu của người, tự nhiên sẽ hóa được thành bạn.

53. Thành thật đối diện với mâu thuẫn và khuyến khích đi tìm trong tâm mình, đừng lừa dối chính mình.

54. Nhân quí không nỡ chúng ta thối gì, cho nên xin đừng oán trách nó.

55. Đa số người có đời hạnh phúc làm được ba việc: Đối mình, đối người, và biết người đời.

56. Tâm là tên lửa để đun nấu, người khác có thể đối anh như thịt, nhưng nó lại đốt anh suốt đời.

57. Khi cảm thấy giác tâm an, thì đông tây nam bắc đều tốt. Nếu còn một người chưa được thì đừng nên thoát một mình.

58. Khi trong tay anh nắm chặt một vật gì mà không buông xuống, thì anh chỉ có một thế này, nếu anh buông xuống, thì anh mới có cách hay hơn là những thế khác. Nếu một người luôn khư khư với quan niệm của mình, không buông xuống thì trí huệ chỉ có thể đứt gãy một mảnh nhỏ nào đó mà thôi.

59. Nếu anh có thể sống qua những ngày bình an, thì đó chính là một phúc phận rồi. Biết bao nhiêu người hôm nay đã không thể sống thái độ sống của ngày mai, biết bao nhiêu người hôm nay đã trở thành tàn phế, biết bao nhiêu người hôm nay đã đánh mất tự do, biết bao nhiêu người hôm nay đã trở thành nạn nhân của một nhà tan.

60. Anh có nhân sinh quan của anh, tôi có nhân sinh quan của tôi, tôi không dính dáng gì tới anh. Chắc hẳn tôi có thể, tôi sẽ cảm hóa được anh. Nếu không thể thì tôi đành cam chịu.

61. Anh hãy sống niềm đam mê sống vĩnh hằng thì anh còn phải khổنگ چه hiên tới.

62. Ấy khỉu, mãi mãi đang đó nó thoát ra khỏi miệng chúng ta, cho dù người ta có xu bao nhiêu, có ác bao nhiêu. Anh càng nguy hiểm ra hơn, tâm anh càng bị nhiễm ô, anh hãy nghĩ, họ chính là thiên tri thức của anh.

63. Người khác có thể làm trái nhân quả, người khác có thể tận hưởng chúng ta, đánh chúng ta, hủy báng chúng ta. Nhưng chúng ta đang vì thế mà oán hận hơn, vì sao? Vì chúng ta nhận được phải gì một bản tánh hoàn chỉnh và một tâm hồn thanh tịnh.

64. Nếu một người chỉ dựa vào cảm nhận sơ đầu khi khó khăn thì rất khó cảm thông cho người khác. Anh muốn hiểu tình huống của người khác, thì trước hết phải chịu đứng ở vị trí của người khác.

65. Tôi nghĩ vì bạn không thu được anh, vì tôi anh không cần viết bài, cái cần viết bài chính là những tánh cách đẹp. Vì bạn viết để cung cấp cho ta, những không thu được ta.

66. Bởi chúng ta không thể thay đổi được những thói quen xung quanh, nên chúng ta đành phải sửa đổi chính mình, để đi đến với tất cả bằng lòng từ bi và tâm trí huân.

Thích Nguyên Đức

Vietnam Buddhist Center